Marcu

Evanghelia după Marcu

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:28:13

CAPITOLUL 1

Lucrarea lui Ioan Botezătorul

1:1 Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu,

1:2 după cum e scris în profeți, Iată, Eu trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care va pregăti în întregime calea Ta înaintea Ta.

1:3 Un glas strigând în pustie, Pregătiți Calea Domnului, drepte faceți cărările Lui;

1:4 a venit Ioan botezând în pustie, și predicând un botez al pocăinței spre iertarea păcatelor;

1:5 și ieșeau la el tot ținutul Iudeii, și cei din Ierusalim, și erau botezați toți în râul Iordan de el, confesându-și păcatele lor;

1:6 și era Ioan îmbrăcat cu *haină din* peri de cămilă, și *avea* un brâu de piele în jurul mijlocului lui, și mânca lăcuste și miere sălbatică.

1:7 și predica, spunând, Vine Cel *ce e* mai tare decât mine, *vine* după mine; Căruia nu sunt potrivit, plecându-mă, să dezleg cureaua sandalelor Lui;

1:8 eu, în adevăr, v-am botezat în apă, El însă vă va boteza în Duh Sfânt.

1:9 Și a avut loc în acele zile, a venit Isus din Nazaretul Galileii, și a fost botezat de Ioan în Iordan.

1:10 Și îndată ridicându-Se din apă, a văzut despicându-se cerurile, și Duhul ca un porumbel coborându-Se peste El.

1:11 Și un glas a venit din ceruri, Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Care Îmi găsesc plăcerea.

Ispitirea lui Isus

1:12 Și imediat Duhul L-a scos în pustie.

1:13 Și a fost acolo în pustie zile patruzeci, fiind ispitit de Satana, și era cu fiarele; și îngerii Îi slujeau.

Chemarea primilor ucenici

1:14 Și după ce a fost predat Ioan, a venit Isus în Galileea, predicând Evanghelia împărăției lui Dumnezeu,

1:15 și spunând că, S-a împlinit vremea, și s-a apropiat împărăția lui Dumnezeu; pocăiți-vă și credeți în Evanghelie.

1:16 Și umblând pe lângă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei fratele lui aruncând un năvod în mare; căci erau pescari.

1:17 Și le zise Isus, Veniți după Mine, și vă voi face să deveniți pescari de oameni.

1:18 Și îndată lăsând năvoadele lor, Îl urmară.

1:19 Și mergând mai departe de acolo puțin, văzu pe Iacov cel al lui Zebedei, și pe Ioan fratele lui, și ei, *fiind* în corabie, reparau, pregătindu-și plasele.

1:20 Și îndată i-a chemat; și lăsând ei pe tatăl lor Zebedei în corabie cu cei angajați pe plată, au mers după El.

Isus scoate un duh necurat

1:21 Și au intrat în Capernaum. Și îndată, în sabat, intrând în sinagogă, dădea învățătură.

1:22 Și erau uluiți de învățătura Lui. Căci era El învățându-i ca Unul având autoritate, și nu precum cărturarii.

1:23 Și era în sinagoga lor un om cu un duh necurat; și a strigat,

1:24 spunând, Ah! Ce *e între* noi și Tine, Isuse Nazarineanule? Ai venit să ne pierzi? Te știu Cine ești, Sfântul lui Dumnezeu.

1:25 Și l-a certat Isus, spunând, Amuțește, și ieși din el.

1:26 Și zvârcolindu-l duhul cel necurat, și strigând cu voce mare, a ieșit din el.

1:27 Și erau stupefiați toți, încât dezbăteau între ei înșiși, spunând, Ce este aceasta? O anumită învățătură nouă *e* aceasta, fiindcă cu autoritate și duhurilor cele necurate *le* poruncește, și ele ascultă de El.

1:28 Și a ieșit vestea despre El imediat în tot ținutul din jurul Galileii.

Vindecări în casa lui Petru

1:29 Și îndată din sinagogă ieșind, au venit în casa lui Simon și Andrei, *împreună* cu Iacov și Ioan.

1:30 Iar soacra lui Simon zăcea cu febră; și îndată I-au vorbit despre ea.

1:31 Și apropiindu-Se a ridicat-o, apucând mâna ei; și a lăsat-o febra îndată, și le slujea.

1:32 Și seară făcându-se, când a apus soarele, au adus la El pe toți cei ce boli aveau, și pe cei demonizați.

1:33 Și cetatea întreagă adunată era la ușă.

1:34 Și a vindecat pe mulți *căroara* rău *le* era † de diverse boli, și demoni mulți a scos; și nu *le* îngăduia să vorbească demonilor, căci Îl știau.

Isus predică în Galileea

1:35 Și dimineața foarte de cu noapte trezindu-Se, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu, și acolo Se ruga.

1:34 † lit. având

1:36 Și s-au dus după El Petru și cei *ce erau* cu el.

1:37 Și găsindu-L, I-au spus, Toți Te caută.

1:38 Și El le spune, Să mergem în ținuturi unde sunt † orășele, ca și acolo să predic; căci pentru aceasta am ieșit.

1:39 Și a mers † predicând în sinagogile lor în toată Galileea, și scotea demonii.

Vindecarea unui lepros

1:40 Și a venit la El un lepros rugându-L, și îngenunchind înaintea Lui, și spunându-I că, Dacă vrei poți să mă curățești.

1:41 Și Isus, umplându-I-se măruntaiele de milă, întinse mâna atingându-l, și îi spune, Vreau, fii curățit.

1:42 Și El zicându-i, îndată a plecat de la el lepra, și a fost curățit.

1:43 Și poruncindu-i cu asprime, îndată l-a trimis;

1:44 și i-a spus, Vezi nimănui nimic să nu zici, ci mergi tu însuți să te arăți preotului, și adu pentru curățirea ta ce a poruncit Moise spre mărturie lor.

1:45 El însă plecând, a început să vestească multe, și să răspândească lucrul acesta †, așa încât El nu mai putea pe față în cetate să intre; ci afară în locuri pusti rămânea †. Și veneau la El de pretutindeni.

CAPITOLUL 2

Vindecarea unui paralitic

2:1 Și din nou a intrat în Capernaum după *câteva* zile, și s-a auzit că în casă este.

2:2 Și îndată s-au strâns mulți, așa că nu mai aveau loc, nici la ușă. Și le vorbea Cuvântul.

2:3 Și au venit la El, un paralitic aducând, purtat fiind † de patru *inși*.

2:4 Și ne putând să se apropie de El datorită mulțimii, au descoperit acoperișul *casei* unde era. Și scobindu-*l*, au coborât paletul pe care paraliticul zăcea.

2:5 Și văzând Isus credința lor, spune paraliticului, Fiule iertate-ți sunt păcatele tale.

2:6 Și erau unii dintre cărturari acolo șezând, și raționând în inimile lor.

2:7 Pentru ce Acesta astfel vorbește blasfemiind? Cine poate să ierte păcatele decât numai Unul Singur, Dumnezeu?

2:8 Și îndată cunoscând bine Isus în Duhul Lui, că astfel raționează în sinea lor, le zise, De ce acestea le raționați în inimile voastre?

2:9 Ce este mai ușor, să zici paraliticului, Iertate îți sunt păcatele? Sau să zici, Ridică-te, și ia-ți paletul, și mergi?

2:10 Dar ca să știți că autoritate are Fiul Omului să ierte pe pământ păcatele, spuse paraliticului,

2:11 Ție îți spun, Ridică-te, și ia-*ți* paletul tău, și mergi în casa ta.

2:12 Și s-a ridicat îndată, și luând paletul, a mers înaintea tuturor; încât erau uimiți toți, și glorificau pe Dumnezeu, spunând că, Niciodată așa ceva *nu* am văzut.

Chemarea lui Levi

2:13 Și a ieșit din nou la mare; și toată mulțimea a venit la El, și îi învăța.

2:14 Și trecând, a văzut pe Levi cel al lui Alfeu, șezând la biroul de impozite, și îi spune, Urmează-Mă. Și sculându-se L-a urmat.

2:15 Și a avut loc pe când stătea El aplecat la masă în casa lui *Levi*; și mulți perceptori de impozite și păcătoși stăteau aplecați la masă cu Isus și cu ucenicii Lui; căci erau mulți, și Îl urmau.

2:16 Și cărturarii și fariseii văzându-L mâncând cu perceptorii de impozite și cu păcătoșii spuseră uceniciilor Lui, Ce *e* aceasta? cu perceptorii de impozite și cu păcătoșii mănâncă El și bea?

2:17 Și auzind Isus, le spune, Nicio nevoie nu au cei tari † de doctor, ci aceia cărora rău *le* este †. Nu am venit să chem pe drepți, ci pe păcătoși la pocăință.

Postul

2:18 Și erau ucenicii lui Ioan, și cei ai fariseilor, ținând post; și au venit și I-au spus, Pentru ce ucenicii lui Ioan și cei ai fariseilor postesc, dar ucenici Tăi nu postesc?

2:19 Și le zise Isus, Oare pot fiii camerei de nuntă, în timp ce mirele cu ei este, să postească? Cât timp cu ei au pe mire, nu pot posti.

2:20 Vor veni însă zile când va fi luat de la ei mirele, și atunci vor posti, în acele zile.

2:21 Și nimeni un petic de stofă nefolosit *nu*-l coase la o haină veche; altfel, trage † plinătatea ei cel nou din cel vechi, și mai rea ruptura devine.

2:22 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, sparge vinul cel nou burdufurile, și vinul se varsă; și burdufurile se strică; ci vinul nou în burdufuri noi se cuvine să fie pus.

Isus, Domn al sabatului

2:23 Și a fost că trecea El, în sabaturi, prin semănături, și au început ucenicii Lui, cărare să-și facă, smulgând spice.

2:24 Și fariseii I-au spus, Vezi, de ce fac ei în sabat ceea ce nu *e* permis?

1:38 † lit. având
1:39 † lit. era
1:45 † cuvântul
1:45 † lit. era
2:3 † ridicat

2:17 † sănătoși
2:17 † lit. au
2:21 † ridică

2:25 Și El le-a spus, Niciodată nu ați citit ce a făcut David când nevoie a avut, și a flămânzit, el și cei cu el?

2:26 Cum a intrat în casa lui Dumnezeu, când era Abiatar mare preot, și pâinile pentru punerea-înainte *le*-a mâncat, pe care nu e îngăduit să fie mâncate, decât numai de marele preot; și a dat și celor cu el fiind?

2:27 Și le-a spus, Sabatul pentru om a fost făcut, nu omul pentru sabat.

2:28 Așa că Domn este Fiul Omului și al sabatului.

CAPITOLUL 3

Omul cu mâna uscată

3:1 Și a intrat din nou în sinagogă. Și era acolo un om având mâna uscată.

3:2 Și Îl supravegheau cu atenție, dacă în sabat † îl va vindeca, ca să-l acuze.

3:3 Și spuse omului care uscată *își* avea mâna, Ridică-te în mijloc.

3:4 Și le spuse, E permis în sabaturi să faci bine sau să faci rău? Un suflet să-*l* salvezi, sau să-*l* omori? Și ei tăceau.

3:5 Și privind împrejur la ei cu furie †, foarte întristat de anchilozarea inimii lor, spune omului, Întinde mâna ta. Și și-a întins-*o*, și a fost restabilită mâna lui sănătoasă ca cealaltă.

3:6 Și ieșind afară, fariseii îndată *împreună* cu irodienii, consiliu au făcut împotriva Lui, cum să-L piardă.

Felurite vindecări

3:7 Și Isus s-a întors cu ucenicii Lui la mare. Și o mare mulțime din Galileea L-a urmat, și din Iudeea,

3:8 și din Ierusalim, și din Idumeea, și de pe cealaltă parte a Iordanului, și cei din jurul Tirului și Sidonului; o mulțime mare, auzind câte făcea, a venit la El.

3:9 Și zise ucenicilor Lui ca o corăbioară să fie ținută disponibilă pentru El, datorită mulțimii, ca să nu Îl îmbulzească.

3:10 Căci pe mulți îi vindecase El; încât se aruncau asupra Lui, ca să-L atingă toți câți aveau vătămări.

3:11 Și duhurile necurate, când Îl vedeau cădeau înaintea Lui, și strigau spunând că, Tu ești Fiul lui Dumnezeu.

3:12 Și El le mustra mult, ca să nu Îl facă cunoscut.

Rânduirea celor doisprezece

3:13 Și Se suie la munte, și cheamă la Sine pe cei pe care îi voia El; și au venit la El.

3:14 Și a făcut doisprezece ca să fie cu El, și ca să-i trimită să predice,

3:15 și să aibă autoritate să vindece bolile, și să scoată demonii.

3:16 Și a pus lui Simon numele Petru;

3:17 și Iacov cel al lui Zebedei, și Ioan fratele lui Iacov, și le-a pus numele Boanerghes, care este, Fiii tunetului.

3:18 Și Andrei, și Filip, și Bartolomeu, și Matei, și Toma, și Iacov cel al lui Alfeu, și Tadeu, și Simon Cannanitul,

3:19 și Iuda Iscarioteanul, care și L-a predat. Și au venit în casă;

Isus și Beelzebul

3:20 și se strânge iarăși o mulțime încât nu puteau ei nici pâine să mănânce.

3:21 Și auzind, cei dintre ai Lui, au venit să-L prindă, căci spuneau, Și-a ieșit din fire.

3:22 Și cărturarii, cei din Ierusalim, coborând, spuneau, Pe Beelzebul îl are, și *spuneau*, Prin conducătorul demonilor scoate demonii.

3:23 Și la Sine chemându-i, în parabole le-a spus, Cum poate Satana pe Satana să-*l* scoată?

3:24 Și dacă o împărăție împotriva ei înșiși se va dezbina, nu poate să dăinuiască împărăția aceea.

3:25 Și dacă o casă împotriva ei înșiși se va dezbina, nu poate să dăinuiască casa aceea.

3:26 Și dacă Satana se ridică împotriva lui însuși, și s-a dezbinat, nu poate să dureze, ci își dă sfârșitul †.

3:27 Nu poate nimeni, lucrurile celui tare, intrând în casa lui să *le* jefuiască, dacă nu mai întâi pe cel tare *l*-a legat, și atunci casa lui *o* va jefui.

3:28 Adevărat vă spun că, toate vor fi iertate, păcatele fiilor oamenilor, și blasfemiile toate câte ar blasfemia;

3:29 cine însă blasfemiază împotriva Duhului Sfânt nu are iertare în veac, ci vinovat este de veșnică condamnare.

3:30 Căci ei spuneau, Un duh necurat are.

Mama și frații lui Isus

3:31 Au venit atunci frații și mama Lui, și afară stând au trimis la El, chemându-L.

3:32 Și stătea mulțimea în jurul Lui, și au zis către El, Iată, mama ta și frații Tăi afară Te caută.

3:33 Și le-a răspuns, spunând, Cine este mama mea, sau frații Mei?

3:34 Și privind în jur pe cei ce împrejurul Lui ședeau, spune, Vedeți! mama mea și frații Mei.

3:35 Căci orcine va face voia lui Dumnezeu, acela frate Mie și soră și mamă *Îmi* este.

CAPITOLUL 4

Parabola semănătorului

4:1 Și din nou El a început să învețe în apropierea mării. Și se strânsese la El o mulțime mare, încât El pășind în corabie, ședzu în mare, și toată mulțimea lângă mare, pe pământ era.

3:2 † lit: sabaturi, la plural
3:5 † urgie
3:26 † lit: sfârșitul și-l posedă

4:2 Și îi învăța în parabole multe *lucruri*, și le spunea în învățătura Lui,

4:3 Ascultați. Iată, a ieșit cel ce seamănă ca să semene.

4:4 Și s-a întîmplat că pe când semăna, una a căzut lângă cale, și au venit păsările cerului și au devorat-o.

4:5 Și alta a căzut pe *locul* cel stâncos, unde nu avea pământ mult, și îndată a răsărit, fiindcă nu avea adâncime de pământ.

4:6 Și soarele când a răsărit, a fost arsă, și fiindcă nu avea rădăcină, s-a uscat.

4:7 Și alta a căzut între spini, și au crescut spinii, și au înăbușit-o, și rod nu a dat.

4:8 Și alta a căzut în pământul cel bun, și a dat rod înălțându-se și crescând; și a adus una treizeci, și una șaizeci, și una o sută.

4:9 Și le-a spus, Cine are urechi de auzit, să audă.

4:10 Și când a fost singur, L-au întrebat cei din jurul Lui *împreună* cu cei doisprezece, *despre* parabolă.

4:11 Și le-a spus, Vouă vă este dat să cunoașteți misterul împărăției lui Dumnezeu; acestora însă, celor de afară, în parabole toate lucrurile *li* se fac.

4:12 Ca privind să privească, și să nu înțeleagă †; și auzind să audă, și să nu priceapă; ca nu cumva să se întoarcă, și să le fie iertate păcatele.

4:13 Și le spuse, Nu înțelegeți parabola aceasta? Și cum toate parabolele le veți cunoaște?

4:14 Cel ce seamănă, Cuvântul îl seamănă.

4:15 Iar aceștia sunt cei de lângă calea unde se seamănă Cuvântul; și când *îl* aud, îndată vine Satana și ia Cuvântul cel semănat în inimile lor.

4:16 Și aceștia sunt, la fel, cei care pe *locurile* cele stâncoase sunt semănați; cei care atunci când aud Cuvântul, îndată cu bucurie îl primesc.

4:17 Dar nu au rădăcina în sine, ci pentru un timp sunt; și când are loc necaz sau persecuție datorită Cuvântului, îndată se poticnesc.

4:18 Și aceștia sunt cei între spini semănați; cei care Cuvântul l-au auzit,

4:19 și grijile veacului acestuia, și înșelăciunea bogăției, și din cauza celorlalte pofte pătrunzând în ei, înăbușă Cuvântul, și neroditor devine.

4:20 Și aceștia sunt cei pe pământul cel bun semănați; cei ce aud Cuvântul, și-*l* primesc, și rodesc, unul treizeci, și unul șaizeci, și unul o sută.

Lumina

4:21 Și le spunea, Oare lampa vine ca sub obroc să fie pusă, sau sub pat? Nu *e* ca în sfeșnic să fie pusă?

4:22 Căci nu este nimic ascuns care să nu fie făcut vizibil, nici nu e făcut ascuns, decât pentru ca vizibil să devină.

4:23 Dacă cineva are urechi de auzit, să audă.

4:24 Și le spunea, Fiți atenți la ce auziți. Cu ce măsură măsurați, vi se va măsura. Și *vi* se va adăuga, vouă celor auzind.

4:25 Căci celui ce are, i va da; și celui ce nu are, și ce are va fi luat de la el.

Parabola grăuntelui

4:26 Și spunea, Așa este împărăția lui Dumnezeu, cum ar fi un om aruncând grăuntele pe pământ,

4:27 și doarme și se scoală, noapte și zi, și grăuntele răsare, și crește așa cum nu știe el.

4:28 Căci de la sine pământul rodește; mai întâi firul verde, apoi spic, apoi plin grâu în spic.

4:29 Iar când se coace rodul, îndată trimite secera, pentru că a sosit secerișul.

*Parabola grăuntelui de mușt*ar

4:30 Și spuse, Cu ce vom asemăna împărăția lui Dumnezeu? Sau prin ce fel de parabolă o vom pune alături?

4:31 Cu grăuntelui de mușt*ar*, care atunci când e semănat pe pământ, mai mic decât toate semințele este, cele de pe pământ.

4:32 Dar când a fost semănat, se înalță și devine decât toate verdețurile mai mare, și face ramuri mari, încât pot sub umbra lui păsările cerurilor să se sălășuiască.

4:33 Și cu astfel de parabole multe le vorbea Cuvântul, după cum puteau ei să audă.

4:34 Și fără parabole nu le vorbea; în privat însă, ucenicilor Lui *le* explica toate.

Potolirea furtunii

4:35 Și le-a spus în acea zi, seară făcându-se, Să traversăm de cealaltă parte.

4:36 Și lăsând ei mulțimea, L-au luat cu ei așa cum era în corabie. Însă și alte corăbioare erau cu El.

4:37 Și se face o furtună cu vânt mare, și valurile se prăvăleau în corabie, încât aceasta aproape se umpluse.

4:38 Și era El la pupă, pe pernă dormind. Și ei Îl trezesc, și Îi spun, Învățătorule, Ție nu Îți pasă că pierim?

4:39 Și sculându-Se, a certat vântul, și a zis mării, Taci. Fără gură. Și a încetat vântul, și s-a făcut un calm mare.

4:40 Și le-a zis, De ce sperioși sunteți în felul acesta? Cum de nu aveți credință?

4:41 Și s-au înfricoșat cu frică mare, și spuneau unii către alții, Cine deci Acesta este, că și vântul și marea ascultă de El?

CAPITOLUL 5

Vindecarea unui demonizat

5:1 Și au venit în cealaltă parte a mării, în ținutul Gadarenilor.

5:2 Și ieșind El din corabie, îndată L-a întâmpinat din morminte un om cu un duh necurat.

4:12 † vadă

5:3 care locuința *și*-o avea în morminte; și nici cu lanțuri nimeni nu putea să-l lege;

5:4 întrucât el deseori *cu* obezi și lanțuri fusese legat, și erau rupte în bucăți de el lanțurile, și obezile zdrobite, și nimeni pe el *nu* avea forța de a-*l* îmblânzi.

5:5 Și permanent, noapte și zi, în munți, și în morminte, era strigând, și tăindu-se pe sine *cu* pietre.

5:6 Și văzând pe Isus de departe, a alergat și s-a închinat Lui.

5:7 Și strângând cu glas mare zise, Ce *e între* mine și Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui Preaînalt? Te conjur pe Dumnezeu să nu mă torturezi.

5:8 Căci El îi spunea, Ieși duh necurat din om.

5:9 Și l-a întrebat, Care ți-*e* numele? Și răspunse, spunând, Legiune *e* numele meu, fiindcă mulți suntem.

5:10 Și Îl ruga mult ca să nu îi trimită afară din ținut.

5:11 Și era acolo lângă munți o cireadă de porci mare, păscând.

5:12 Și L-au rugat toți demonii, spunând, Trimite-ne în porci, ca în ei să intrăm.

5:13 Și le-a permis îndată Isus. Și ieșind, duhurile cele necurate au intrat în porci. Și s-a repezit cireada jos de pe faleza abruptă în mare (și erau cam două mii), și s-au sufocat în mare.

5:14 Și cei care păsteau porcii alergară, și au istorisit în cetate, și prin ferme. Și au venit să vadă ce era ceea ce se întâmplase.

5:15 Și vin la Isus; și văd pe demonizat șezând și îmbrăcat și întreg la mine, pe cel care avusese legiunea; și s-au înfricoșat.

5:16 Și le-au descris cei care văzuseră cum se întâmplase cu demonizatul, și despre porci.

5:17 Și au început să-L roage să plece din hotarele lor.

5:18 Și pășind El în corabie, Îl ruga cel ce fusese demonizat ca să fie cu El.

5:19 Dar Isus nu l-a lăsat, ci îi spune, Du-te în casa ta la ai tăi, și fă-le cunoscut tot ce ție Domnul *ți*-a făcut, și ți-a făcut milă.

5:20 Și el a plecat și a început să vestească în Decapole tot ce făcuse pentru el Isus; și toți se minunau.

Vindecarea unei femei și învierea fiicei lui Iair

5:21 Și traversând Isus cu corabia iarăși în cealaltă parte, s-a adunat mulțime mare la El; și era lângă mare.

5:22 Și iată, vine unul din mai marii sinagogii, cu numele Iair. Și văzându-L, cade la picioarele Lui,

5:23 și Îl roagă mult, spunând, Fetița mea pe moarte † este, ca venind, să-*Ți* pui peste ea mâinile, încât să fie salvată, și să trăiască.

5:24 Și a plecat cu el; și Îl urma o mulțime mare, și Îl îmbulzeau.

5:25 Și o femeie oarecare era cu o scurgere de sânge de ani doisprezece,

5:26 Și multe suferise de la mulți doctori, și cheltuise toate bunurile ei personale pe care le avea, și fără niciun folos, ba încă și mai rău *îi* mergea;

5:27 auzind ea despre Isus, venind prin mulțime pe dinapoi, s-a atins de haina Lui;

5:28 căci zicea, Dacă numai hainele Lui *le* voi atinge, voi fi salvată.

5:29 Și îndată a secat izvorul sângelui ei, și a cunoscut *în* trup că a fost vindecată de rană.

5:30 Și îndată Isus cunoscând bine în Sine *că* din El o putere ieșise, întorcându-Se în mulțime, spuse, Cine Mi-a atins hainele?

5:31 Și Îi spuseră ucenicii Lui, Vezi mulțimea îmbulzindu-Te, și spui, Cine M-a tins?

5:32 Și El se uita împrejur să *o* vadă pe cea care făcuse aceasta.

5:33 Și femeia înfricoșată și tremurând, știind ce se întâmplase cu ea, a venit și a căzut înaintea Lui, și I-a zis tot adevărul.

5:34 Și El îi zise, Fiică, credința ta te-a salvat, mergi în pace, și fi sănătoasă de rana ta.

5:35 Pe când El vorbea, au venit de la mai marele sinagogii, spunând, Fiica ta a murit, de ce *Îl* mai superi pe Învățătorul?

5:36 Dar Isus îndată auzind cuvântul pronunțat, spuse mai marelui sinagogii, Nu-ți fie frică, crede numai.

5:37 Și nu a lăsat pe nimeni să-L urmeze, decât numai pe Petru și pe Iacov, și pe Ioan fratele lui Iacov.

5:38 Și vine la casa mai marelui sinagogii, și vede tulburare, și pe *oameni* plângând și văitându-se mult.

5:39 Și intrând le spune, De ce faceți gălăgie și plângeți? Copila nu a murit, ci doarme.

5:40 Și ei Îl ridiculizau. El însă scoțând afară pe toți, a luat cu Sine pe tatăl copilei, și pe mamă, și pe cei *împreună* cu El, și intră unde era copila culcată.

5:41 Și apucând mâna copilei, spuse către ea, Talita cumi! Ceea ce este tradus, Domnișoară, îți spun, Scoală-te!

5:42 Și îndată s-a ridicat domnișoara, și umbla, căci era de doisprezece ani. Și erau stupefiați de uimire mare.

5:43 Și i-a îndemnat mult ca nimeni să nu cunoască aceasta; și *le*-a zis să dea fetei † să mănânce.

CAPITOLUL 6

Isus la Nazaret

6:1 Și a ieșit de acolo, și a venit în patria lui; și Îl urmau ucenicii Lui.

6:2 Și venind sabatul, a început în sinagogă să învețe; și mulți auzindu-*L* erau uimiți, spunând, de unde Acesta *are* acestea? Și, Ce înțelepciune *I*-a fost dată Lui, încât chiar puteri † ca acestea prin mâinile Lui au loc?

5:23 † la ultim, la extremitate

5:43 † lit. ei

6:2 † minuni

6:3 Nu Acesta este tâmplarul, fiul Mariei, și fratele lui Iacov, și al lui Iose, și al lui Iuda, și al lui Simon? Și nu sunt surorile Lui aici cu noi? Și se poticneau în El.

6:4 Și le-a spus Isus, Nu este un profet disprețuit decât în patria lui, și între rudele lui, și în casa lui.

6:5 Și nu a putut acolo nicio minune † să facă, numai peste câțiva bolnavi punându-*Și* mâinile, *i*-a vindecat.

6:6 Și se mira de necredința lor. Și străbătea satele dimprejur, învățând.

Trimiterea celor doisprezece

6:7 Și a chemat la Sine pe cei doisprezece, și a început să-i trimită doi câte doi, și le-a dat autoritate asupra duhurilor necurate.

6:8 Și i-a îndemnat ca nimic să nu își ia pe cale, decât numai un toiag, nu traistă, nu pâine, nu +bani +de aramă în brâu;

6:9 ci să fie încălțați cu sandale, și să nu se îmbrace cu două veșminte.

6:10 Și le-a spus, Oriunde veți intra într-o casă, acolo să rămâneți până când veți pleca de acolo.

6:11 Și toți câți nu vă vor primi, nici nu vă vor asculta, ieșind de acolo, să scuturați țărâna de pe picioarele voastre ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun, Mai suportabil va fi pentru Sodoma sau Gomora † în ziua judecății, decât cetății aceleia.

6:12 Și plecând, au predicat ca să se pocăiască.

6:13 Și demoni mulți scoteau, și pomădau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și *îi* vindecau.

Uciderea lui Ioan Botezătorul

6:14 Și a auzit împăratul Irod, căci public devenise Numele Lui. Și spunea că, Ioan Botezătorul din morți s-a sculat, și de aceea se lucrează cu energie minuni † prin el.

6:15 Alții spuneau că, Ilie este. Altii însă spuneau că, Un profet este, sau ca unul din profeți.

6:16 Și auzind Irod zicea că, Cel căruia eu *i*-am tăiat capul, Ioan, acesta este el; s-a sculat din morți.

6:17 Căci el, Irod, trimițând, *îl* prinsese pe Ioan, și îl legase în închisoare, din cauza Irodiadei femeia lui Filip, fratele lui; căci o luase de soție.

6:18 Căci *îi* spunea Ioan lui Irod, Nu îți e permis să *o* ai pe femeia fratelui tău.

6:19 Iar Irodiada păstra un resentiment împotriva lui, și voia să-l omoare, dar nu putea.

6:20 Căci lui Irod îi era frică de Ioan, știindu-l bărbat drept și sfânt, și îl ocrotea. Și ascultându-l, multe făcea, și cu plăcere îl asculta.

6:21 Și venind o zi oportună, când Irod pentru sărbătorile zile lui de naștere un ospăț a făcut *pentru* mai marii lui, și *pentru* comandanții peste mii, și *pentru* fruntașii Galileii;

6:22 și intrând fiica ei, a Irodiadei, și dansând, și plăcând lui Irod, și celor aplecați la masă, zise împăratul domnișoarei, Cere-mi orice vrei, și îți voi da.

6:23 Și i-a jurat că, Orice îmi vei cere, îți voi da, până la jumătate din împărăția mea.

6:24 Și ea ieșind zise mamei ei, Ce să cer? Și ea zise, Capul lui Ioan Botezătorul.

6:25 Și intrând îndată cu grabă către împăratul, ceru spunând, Vreau ca să-mi dai îndată pe o tipsie capul lui Ioan Botezătorul.

6:26 Și foarte întristat devenind împăratul din cauza jurămintelor, și a celor aplecați la masă, nu a vrut să o respingă.

6:27 Și îndată a trimis împăratul un gardian, poruncind să aducă capul lui. Și el mergând a tăiat capul lui în închisoare.

6:28 Și a adus capul lui pe o tipsie, și l-a dat domnișoarei. Și domnișoara l-a dat mamei ei.

6:29 Și auzind, ucenicii lui au venit și au ridicat cadavrul lui, și l-au pus în mormânt.

Prima înmulțire a pâinilor

6:30 Și s-au strâns apostolii la Isus, și I-au relatat totul, și toate câte făcuseră, și toate câte dăduseră învățătură.

6:31 Și le zice, Veniți voi înșivă în privat, într-un loc pustiu, și odihniți-vă puțin. Căci erau cei ce veneau și cei ce ieșeau mulți; și nici să mănânce *nu* aveau timp.

6:32 Și El a plecat într-un loc pustiu în corabie în privat.

6:33 Și i-au văzut ducându-se, și recunoscându-L mulți, și, pe jos, din toate cetățile, au alergat împreună acolo, și au ajuns înaintea lor, și s-au strâns la El.

6:34 Și ieșind, a văzut Isus o mare mulțime, și I S-au umplut măruntaiele de milă pentru ei, căci erau ca niște oi ne având păstor. Și a început să-i învețe multe.

6:35 Și deja ora târzie † făcându-se, apropiindu-se de El ucenicii Lui spun, Pustiu este locul, și deja ora *e* târzie.

6:36 Dă-le drumul, ca să meargă în cele din împrejurimi ferme și sate, să-și cumpere pâini; căci nimic de mâncare nu au.

6:37 Și El răspunzând le zise, Dați-le voi să mănânce. Și ei Îi spuseră, Să mergem să cumpărăm de două sute de dinari pâini, și să le dăm să mănânce?

6:38 Și El le spune, Câte pâini aveți? Duceți-vă și vedeți. Și după ce au cunoscut, ei au spus, Patru, și doi pești.

6:39 Și le-a poruncit să *îi* așeze pe toți, meseni în grup, meseni în grup, pe iarba verde.

6:40 Și s-au aplecat la masă, *în* răzor, răzor, de o sută, și de cincizeci.

6:5 † lit. putere
6:11 † cele doua nume proprii sunt la plural și declinate la dativ, lit: Mai suportabil va fi Sodomelor și Gomorelor, adică ținuturilor Sodomei și Gomorei
6:14 † puteri
6:35 † li. mare

6:41 Și luând cele cinci pâini și cei doi pești, privind la cer a mulțumit. Și a frânt pâinile, și a dat ucenicilor Lui, ca să *le* pună înaintea *lor*; și cei doi pești i-a împărțit la toți.

6:42 Și au mâncat toți, și s-au săturat.

6:43 Și au ridicat bucățile rămase, douăsprezece lăzi pline, și din *resturile* peștilor.

6:44 Și erau cei ce mâncaseră pâinile cam cinci mii de bărbați.

Isus umblă pe mare

6:45 Și îndată a obligat pe ucenicii Lui să pășească în corabie, și să se ducă de cealaltă parte, spre Betsaida, până când El avea să dea drumul mulțimii.

6:46 Și dându-le drumul, a plecat în munte să Se roage.

6:47 Și seară făcându-se, era corabia în mijlocul mării, și El *era* singur pe pământ.

6:48 Și i-a văzut chinuindu-se cu vâslirea; căci era vântul împotriva lor. Și pe la a patra strajă din noapte vine la ei, umblând pe mare, și voia să treacă pe lângă ei.

6:49 Și ei văzându-L umblând pe mare, au gândit că o nălucă este, și au țipat.

6:50 Căci toți L-au văzut, și erau tulburați. Și îndată El a vorbit cu ei, și le spune, Curaj, Eu sunt, nu vă fie frică.

6:51 Și a urcat la ei în corabie; și s-a oprit vântul. Și foarte peste măsură, în sinea lor, erau uimiți și se minunau.

6:52 Căci nu pricepuseră despre pâini; căci era inima lor anchilozată.

Vindecări la Ghenezaret

6:53 Și traversând, au venit în ținutul † Ghenezaretului, și au tras la țărm.

6:54 Și ieșind ei din corabie, îndată recunoscându-L,

6:55 alergând prin tot ținutul din jurul *locului* aceluia, au început, pe paleți, pe cei care aveau boli, să *îi* poarte, *acolo* unde auziseră că acolo era El.

6:56 Și oriunde intra, în sate sau cetăți sau ferme, în piețe *îi* puneau pe cei bolnavi; și Îl rugau ca numai ciucurele hainei Lui să-*l* atingă; și toți câți Îl atingeau erau salvați.

CAPITOLUL 7

Fariseii și tradiția

7:1 Și s-au adunat la El fariseii și unii dintre cărturari, veniți de la Ierusalim.

7:2 Și văzând pe unii din ucenicii Lui în mod obișnuit cu mâinile, (adică nespălate), mâncând pâine, dezaprobau.

7:3 Căci fariseii și toți iudeii, dacă nu și-au spălat până la cot mâinile, nu mănâncă, ținând tradiția bătrânilor.

7:4 Și *venind* de la piața, dacă nu se îmbăiază nu mănâncă, și multe altele sunt pe care în mod personal *le* țin: spălarea paharelor, și a ulcioarelor, și a vaselor de aramă, și a paturilor.

6:53 † lit. pământul

7:5 Atunci L-au întrebat fariseii și cărturarii, De ce ucenicii Tăi nu umblă după tradiția bătrânilor, ci cu mâinile nespălate mănâncă pâinea?

7:6 Și El răspunzând le-a zis, Bine a profețit Isaia despre voi cei ipocriți, așa cum e scris, Acest popor cu buzele Mă onorează, dar inima lor *e* la foarte mare distanță de Mine.

7:7 În zadar dar se închină ei Mie, învățând ca învățături precepte omenești.

7:8 Căci lăsând porunca lui Dumnezeu, voi țineți tradiția oamenilor: spălarea ulcioarelor, și a paharelor, și altele asemenea acestora multe faceți.

7:9 Și le-a zis, Bine mai anulați porunca lui Dumnezeu, ca tradiția voastră să *o* păziți.

7:10 Căci Moise a zis, Să onorezi pe tatăl tău și pe mama ta. și, Cine vorbește rău de tată sau mamă, prin moarte să-și sfârșească viața.

7:11 Voi însă spuneți, Dacă va zice un om tatălui sau mamei, Corban † (care înseamnă † dar) *este* orice de la mine ți-ar fi folosit.

7:12 Și nu-*l* mai lăsați pe el nimic să *mai* facă pentru tatăl lui sau pentru mama lui,

7:13 desființând Cuvântul lui Dumnezeu prin tradiția voastră pe care ați predat-*o*, și asemenea acestora multe faceți.

Lucrurile care-l întinează pe om

7:14 Și chemând toată mulțimea, le-a zis, Ascultați-Mă toți, și pricepeți!

7:15 Nimic nu este din afara omului intrând în el care să poată să-l întineze; ci cele care ies din el, acelea sunt cele care *îl* întinează pe om.

7:16 Dacă cineva are urechi de auzit, să audă.

7:17 Și când a intrat în casă, *ieșind* din mulțime, L-au întrebat ucenicii Lui despre parabolă.

7:18 Și El le spune, Astfel, și voi nepricepuți sunteți? Nu înțelegeți că tot ce din afară intră în om, nu poate să-l întineze?

7:19 Căci nu îi intră în inimă, ci în pântece, și în hazna iese afară, curățind toate bucatele.

7:20 Și a spus, Ceea ce din om iese, aceasta întinează pe om.

7:21 Căci din lăuntru, din inima oamenilor, gândurile cele rele ies, adulterele, curviile, uciderile,

7:22 furturile, lăcomiile, ticăloșiile, înșelăciunea, destrăbălările, ochiul ticălos, blasfemiile, trufia, nebunia.

7:23 Toate aceste *lucruri* răufăcătoare, din lăuntru ies, și întinează pe om.

Femeia siro-feniciană

7:24 Și de acolo ridicându-Se, a plecat în ținuturile Tirului și Sidonului. Și a intrat în casă, nimeni ne dorind să cunoască, dar nu a putut să fie ascuns.

7:11 † dar lui Dumnezeu, jertfă
7:11 † lit. este

7:25 Căci auzind o femeie despre El, care avea fetița ei un duh necurat, venind căzu la picioarele Lui.

7:26 Și era femeia o grecoaică siro-feniciană de neam, și L-a rugat ca pe demon să-*l* scoată din fiica ei.

7:27 Și Isus îi zise, Lasă mai întâi să se sature copiii, căci nu e bine să iei pâinea copiilor, și s-*o* arunci cățeilor.

7:28 Și ea răspunse și Îi spune, Da Doamne, dar și cățeii sub masă mănâncă din fărâmiturile copiilor.

7:29 Și El i-a zis, Datorită acestui cuvânt, du-te! a ieșit demonul din fiica ta.

7:30 Și ducându-se în casa ei, a găsit că demonul ieșise, și fata era culcată pe pat.

7:31 Și din nou ieșind din hotarele Tirului și Sidonului, a venit la marea Galileii, în mijlocul hotarelor Decapolisului.

Vindecarea unui surdomut

7:32 Și aduc la El un surd gângav; și Îl roagă ca să își pună peste el mâna *Lui*.

7:33 Și luându-l la o parte din mulțime, în privat, a pus degetele Lui în urechile lui, și scuipând a atins limba lui.

7:34 Și privind spre cer, a suspinat, și spune către el, Efata, care este, Deschide-te!

7:35 Și îndată i s-au deschis facultățile auzului, și a fost dezlegată legătura limbii lui, și vorbea corect.

7:36 Și le-a poruncit ca nimănui să nu zică. Și cu cât El le poruncea, cu atât mai mult ei *Îl* vesteau.

7:37 Și peste măsură erau de uimiți, spunând, Toate bine *le* face. Și pe surzi îi face se audă, și pe muți să vorbească.

CAPITOLUL 8

A doua înmulțire a pâinilor

8:1 În acele zile, o mare mulțime fiind, și ne având nimic să mănânce, chemând la Sine Isus pe ucenicii Lui, le spune,

8:2 Mi s-au umplut măruntaiele de milă pentru mulțime, fiindcă deja de trei zile rămân cu Mine, și nu au nimic să mănânce;

8:3 și dacă le dau drumul flămânzi spre casa lor, vor leșina pe cale; căci unii din ei de departe au venit.

8:4 Și I-au răspuns ucenicii Lui, De unde pe aceștia va putea cineva aici să-*i* sature cu pâini în *loc* pustiu?

8:5 Și i-a întrebat, Câte pâini aveți? Și ei au zis, Șapte.

8:6 Și a invitat mulțimile să se aplece pe pământ. Și luând cele șapte pâini, mulțumind, frânse și dădu ucenicilor Lui ca să *le* pună înaintea *lor*; și ei *le*-au pus înaintea mulțimii.

8:7 Și aveau câțiva peștișori; și binecuvântând, zise să-*i* pună înaintea *lor* și pe aceia.

8:8 Și au mâncat, și s-au săturat. Și au ridicat prisosul bucăților ce rămâneau, șapte coșuri.

8:9 Și erau cei ce mâncaseră cam patru mii; și le-a dat drumul.

8:10 Și îndată pășind în corabie cu ucenicii Lui, veni în părțile Dalmanutei.

Aluatul fariseilor și al lui Irod

8:11 Și au venit fariseii, și au început să dezbată cu El, cerând de la El un semn din cer, ispitindu-L.

8:12 Și suspinând în duhul Lui, spune, De ce generația aceasta un semn cere? Adevărat vă spun, Nu † va fi dat generației acesteia un semn.

8:13 Și lăsându-i, a pășit din nou în corabie, *și* a plecat spre cealaltă parte.

8:14 Și uitaseră să ia pâini, și în afară de o singură pâine, nu aveau *deloc* la ei în corabie.

8:15 Și le-a poruncit spunând, Vedeți, luați seama la drojdia fariseilor și la drojdia lui Irod.

8:16 Și ei raționau între ei, spunând, Pâini nu avem.

8:17 Și cunoscând *aceasta*, Isus le spune, De ce raționați că pâini nu aveți? Tot nu înțelegeți, nici nu pricepeți? Tot anchilozată este † inima voastră?

8:18 Ochi având, nu vedeți? Și urechi având, nu auziți? Și nu vă amintiți?

8:19 Când cele cinci pâini le-am frânt pentru cei cinci mii, câte lăzi pline de bucăți care au rămas ați ridicat? Ei Îi spun, Douăsprezece.

8:20 Și când cele șapte *pâini* pentru cei patru mii, câte coșuri pline cu bucăți care au rămas ați ridicat? Și ei zic, Șapte.

8:21 Și El le-a spus, Cum de nu pricepeți?

Vindecarea unui orb în Betsaida

8:22 Și vine în Betsaida; și I-au adus un orb, și L-au rugat ca să-l atingă.

8:23 Și luând mâna orbului, l-a condus afară din sat; și scuipând în privirile lui, *și* punându-*Și* mâinile pe el, îl întreabă dacă vede ceva.

8:24 Și vazând din nou spuse, Văd pe oameni ca pe niște copaci, mergând.

8:25 Și din nou Și-a pus mâinile pe ochii lui, și l-a făcut să vadă din nou. Și a fost restabilit, și vedea până departe clar toate.

8:26 Și l-a trimis în casa lui, spunând, Nici în sat să *nu* intri, nici să nu zici cuiva în sat.

Mărturia lui Petru despre Isus

8:27 Și a ieșit Isus și ucenicii Lui în satele Cezareii lui Filip. Și pe cale întreabă pe ucenicii Lui, spunându-le, Ce despre Mine spun oamenii că sunt?

8:28 Ei dar răspunseră, Ioan Botezătorul, și alții Ilie, alții însă, unul din profeți.

8:29 Și El spune lor, Voi dar, cine Eu spuneți că sunt? Răspunzând dar Petru spune Lui, Tu ești Hristosul.

8:30 Și le-a poruncit ca nimănui să *nu* spună despre El.

8:12 † lit. dacă; Isus îi avertizează: Dacă va fi dat generației acesteia un semn!
8:17 † lit aveți

Primul anunț al morții și al învierii Sale

8:31 Și a început să-i învețe că trebuie ca Fiul Omului multe să sufere, și să fie respins de bătrâni, și marii preoți, și cărturari, și să fie omorât, și după trei zile să învieze.

8:32 Și în mod deschis *acest* cuvânt îl vorbea. Și luându-L de o parte Petru, a început să Îl certe.

8:33 Și întorcandu-Se și privind pe ucenicii Lui *l*-a certat pe Petru, spunând, Du-te înapoia Mea Satan! căci tu nu te gândești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor.

A-L urma pe Isus

8:34 Și chemând la Sine mulțimea *împreună* cu ucenicii Lui, le zise, Oricine vrea după Mine să vină, să se lepede de sine însuși, și să-*și* ridice crucea lui, și să urmeze Mie.

8:35 Căci oricine va vrea viața lui să salveze, o va pierde. Și oricine *își* va pierde viața lui datorită Mie și a Evangheliei, acela și-o va salva.

8:36 Căci ce folosește unui om dacă ar câștiga lumea întreagă, dar și-ar pierde sufletul lui?

8:37 Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul lui?

8:38 Căci oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în generația aceasta adulteră și păcătoasă, și Fiul Omului Se va rușina de el, când va veni în gloria Tatălui Lui cu îngerii cei sfinți.

CAPITOLUL 9

9:1 Și le-a spun, Adevărat vă spun că sunt unii din cei aici stând, care nicidecum nu vor gusta moartea, până când vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind în putere.

Transfigurarea lui Isus

9:2 Și după zile șase luă cu El Isus pe Petru, și pe Iacov, și pe Ioan, și îi duse într-un munte înalt, la o parte † singuri. Și a fost transformat înaintea lor,

9:3 Și hainele Lui au devenit strălucitoare, albe dincolo de măsură ca zăpada, așa cum *niciun* înălbitor pe pământ nu poate albi.

9:4 Și li s-au arătat Ilie și Moise, și erau conversând cu Isus.

9:5 Și răspunzând Petru spune lui Isus, Rabi, bine este pentru noi să fim aici; și să facem trei corturi, Ție unul, și lui Moise unul, și lui Ilie unul.

9:6 Căci nu cunoștea ce spunea, căci erau înfricoșați.

9:7 Și s-a făcut † un nor umbrindu-i, și veni un glas din cer, spunând, Acesta este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați.

9:8 Și îndată privind un jur pe nimeni nu mai văzură, decât pe Isus singur cu ei.

9:9 Și coborând ei din munte, le-a poruncit ca nimănui să nu relateze ce văzuseră, decât numai când Fiul Omului din morți va fi înviat.

9:10 Și *acel* cuvânt l-au păstrat în sinea lor, întrebându-se ce este învierea din morți.

9:11 Și Îl întrebară, spunând, De ce spun cărturarii că Ilie trebuie să vină mai întâi?

9:12 Și El răspunzând le zise, Ilie de fapt vine mai întâi, restabilind toate; și cum e scris despre Fiul Omului, că multe va suferi, și va fi desconsiderat.

9:13 Dar vă spun că deja Ilie a venit, și i-au făcut toate câte au vrut, după cum e scris despre el.

Vindecarea unui lunatic

9:14 Și venind către ucenici, a văzut o mulțime mare în jurul lor, și pe cărturari dezbătând cu ei.

9:15 Și îndată toată mulțimea văzându-L s-a înfiorat, și alergând, Îl salutau.

9:16 Și El a întrebat pe cărturari, Despre ce dezbateți cu ei?

9:17 Și răspunzând unul din mulțime zise, Învățătorule, *l*-am adus pe fiul meu la Tine, care are un duh mut.

9:18 Și oriunde îl apucă îl zdrobește, și face spumă la gură, și scrâșnește din dinții lui, și e secătuit. Și am zis ucenicilor Tăi ca să-l scoată, și nu au reușit.

9:19 Și El răspunzându-i spune, O! generație necredincioasă, până când cu voi voi fi? Până când vă voi îndura? Aduceți-l la Mine.

9:20 Și l-au adus la El; și văzându-L, îndată duhul l-a zvârcolit violent; și căzând la pământ, se tăvălea făcând spumă la gură.

9:21 Și *l*-a întrebat pe tatăl lui, Cât timp este de când aceasta se întâmplă cu el? Și el zise, Din copilărie;

9:22 și deseori pe el și în foc *l*-a aruncat, și în ape, ca să-l piardă; dar dacă ceva poți *să faci*, ajută-ne! să fie mișcate de milă măruntaiele Tale pentru noi!

9:23 Și Isus îi zise, Dacă poți să crezi, toate *sunt* posibile pentru acela care crede.

9:24 Și îndată, strigând, tatăl copilului, cu lacrimi, spuse, Cred, Doamne, ajută a mea necredință.

9:25 Și văzând Isus că se aduna tumultuos mulțimea, a certat duhul necurat, spunându-i, Duh mut și surd, Eu îți poruncesc, Ieși afară din el, și să nu mai intri în el.

9:26 Și strigând, și mult zvârcolindu-l violent, a ieșit; și a devenit ca mort, încât mulți spuneau că a murit.

9:27 Dar Isus, apucându-l de mână, l-a sculat; și el s-a ridicat.

9:28 Și intrând El în casă, ucenicii Lui L-au întrebat în privat, De ce noi nu am putut să-l scoatem?

9:29 Și El le-a zise, Acest fel *de demoni* prin nimic *nu* poate ieși, decât prin rugăciune și post.

Al doilea anunț al morții și al învierii Sale

9:30 Și de acolo ieșind treceau prin Galileea; și *El* nu voia ca cineva să cunoască *aceasta*.

9:2 † deoparte
9:7 † a avut loc

9:31 Căci *îi* învăța pe ucenicii Lui, și le spunea că, Fiul Omului este predat în mâinile oamenilor, și Îl vor omorî; și după ce va fi omorât, a trei zi va învia.

9:32 Ei însă nu înțelegeau *această* vorbire, și le era frică să-L întrebe.

Cine este cel mai mare în Împărăția cerurilor

9:33 Și a venit în Capernaum; și în casă fiind, i-a întrebat, Ce anume, pe cale, între voi înșivă dezbăteați?

9:34 Și ei tăceau, căci între ei dezbăteau pe cale cine *era* mai mare.

9:35 Și șezând, *i*-a chemat pe cei doisprezece, și le spune, Dacă cineva dorește primul să fie, să fie dintre toți cel din urmă, și tuturor slujitor.

9:36 Și luând un copil, l-a pus în mijlocul lor, și luând-l în brațe, le zise,

9:37 Oricine pe unul din acești † copii *îl* va primi în Numele Meu, pe Mine mă primește, și oricine Mă va primi, nu pe Mine Mă primește, ci pe Cel care *M*-a trimis pe Mine.

9:38 Și răspunzându-I Ioan, a spus, Învățătorule, noi am văzut pe unul care în Numele Tău scotea demoni, și care nu ne urmează; și l-am oprit, căci nu ne urmează.

9:39 Și Isus zise, Nu îl opriți; căci nimeni nu este care să facă o *lucrare de* putere † în Numele Meu, și să poată numaidecât să vorbească de rău de Mine.

9:40 Căci cine nu este împotriva noastră, pentru noi este.

9:41 Căci oricine vă da să beți un pahar de apă în Numele Meu, pentru că ai lui Hristos sunteți, adevărat vă spun, Nicidecum nu *își* va pierde răsplata lui.

Prilejuri de poticnire

9:42 Și oricine va face să se poticnească unul singur din micuții care cred în Mine, bine este pentru el mai degrabă dacă i se leagă o piatră de moară în jurul gâtului lui, și e aruncat în mare.

9:43 Și dacă îți este o ocazie de poticnire mâna ta, amputeaz-o; *mai* bine pentru tine este ciung în viață să intri, decât, cele două mâini având, să te duci în gheenă, în focul cel nestins.

9:44 Unde viermele lor nu are sfârșit, și focul nu se stinge.

9:45 Și dacă piciorul tău te face să te poticnești, amputează-l; *mai* bine este pentru tine să intri în viață șchiop, decât, cele două picioare având, să fii aruncat în gheenă, în focul cel nestins.

9:46 Unde viermele lor nu are sfârșit, și focul nu se stinge.

9:47 Și dacă ochiul tău te face să te poticnești, scoate-l; *mai* bine pentru tine este cu un singur ochi să intri în Împărăția lui Dumnezeu, decât, doi ochi având, să fii aruncat în gheena de foc.

9:48 Unde viermele lor nu are sfârșit, și focul nu se stinge.

9:37 † de acest fel
9:39 † minune

9:49 Căci fiecare cu foc va fi sărat, și orice jertfă cu sare va fi sărată.

9:50 Bună *e* sarea, dacă însă sarea nesărată devine cu ce o veți asezona? Să aveți în voi înșivă sare, și să fiți în pace unii cu alții.

CAPITOLUL 10

Căsătoria și divorțul

10:1 Și de acolo, sculându-Se vine în hotarele Iudeii, de cealaltă parte a Iordanului. Și s-au adunat iarăși mulțimile la El, și, după cum obișnuia, iarăși îi învăța.

10:2 Și apropiindu-se fariseii, Îl întrebau dacă e permis unui soț pe soție să *o* lase, ispitindu-L

10:3 Și El răspunzând, le zise, Ce v-a poruncit Moise?

10:4 Și ei au zis, Moise a permis ca un certificat de divorț să fie scris, și să *o* lase.

10:5 Și răspunzând Isus le zise, Din cauza durității inimii voastre v-a scris porunca aceasta.

10:6 Dar dela începutul creației ‡ parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut Dumnezeu.

10:7 De aceea va lăsa omul pe tatăl lui și pe mama *lui*, și se va alătura lângă soția lui;

10:8 și vor fi cei doi într- † o +singură carne. Așa că nu mai sunt doi, ci o carne.

10:9 Ce deci Dumnezeu a înjugat împreună, omul să nu despartă.

10:10 Și în casă, din nou ucenicii Lui despre aceasta L-au întrebat.

10:11 Și El le spune, Oricine *își* va lăsa soția lui, și se va căsători cu alta, comite adulter față de ea.

10:12 Și dacă o femeie va lăsa pe bărbatul ei, și se va căsători cu altul, comite adulter.

Isus și copilașii

10:13 Și aduceau la El copilași, ca să Se atingă de ei; dar ucenicii *îi* certau pe cei aducându-*i*.

10:14 Și văzând, Isus a fost indignat, și le zise, Lăsați copiii să vină la Mine, și nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este Împărăția lui Dumnezeu.

10:15 Adevărat vă spun, Oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, nicidecum nu va intra în ea.

10:16 Și luându-i în brațe, punându- *Și* mâinile peste ei, i-a binecuvântat.

Isus și bogatul

10:17 Și când ieșea El pe cale, a alergat unul și îngenunchind înaintea Lui, Îl întreba, Învățătorule bun, ce să fac ca viața veșnică să *o* moștenesc?

10:6 ‡ 0 oc, Psa 104:4
10:8 † spre

10:18 Și Isus zise lui, De ce Îmi spui bun? Nimeni nu *e* bun, decât Unul singur, Dumnezeu.

10:19 Poruncile le știi, Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești fals, să nu nedreptățești, onorează pe tatăl tău și pe mamă.

10:20 Și el răspunzând I-a zis, Învățătorule acestea toate le-am ținut din tinerețea mea.

10:21 Și Isus privindu-l, l-a iubit, și i-a zis, Un singur lucru îți lipsește, Mergi, toate câte ai vinde-*le*, și dă sărmanilor, și vei avea comoară în cer. Și vino, urmează-Mă, luându-*ți* crucea *ta*.

10:22 Dar el, mohorât de *acest* cuvânt, a plecat întristat, căci era deținător de averi multe.

10:23 Și privind în jur, Isus a spus ucenicilor Lui, Cât de greu cei ce avuții au, în Împărăția lui Dumnezeu vor intra.

10:24 Și ucenicii erau stupefiați de cuvintele Lui. Și Isus, din nou răspunzând, le-a spus, Copii, cât de greu este pentru cei care se încred în avuții în Împărăția lui Dumnezeu să intre.

10:25 Mai ușor este cămilei, prin urechea acului să treacă, decât bogatul în Împărăția lui Dumnezeu să intre.

10:26 Și ei erau peste măsură de uluiți, spunând unii către alții, Atunci cine poate să fie salvat?

10:27 Și privindu-i, Isus spune, Pentru oameni *e* imposibil, dar nu pentru Dumnezeu; căci toate cu putință sunt la Dumnezeu.

10:28 Și a început Petru să-I zică, Iată, noi am lăsat toate, și Te-am urmat.

10:29 Și răspunzând Isus zise, Adevărat vă spun Nu este nimeni care a lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau soție, sau copii, sau ogoare, pentru Mine și pentru Evanghelie,

10:30 care să nu primească însutit acum, în vremea acesta, case, și frați, și surori, și mame, și copii, și ogoare, *împreună* cu persecuții, și, în veacul care vine, viață veșnică.

10:31 Dar mulți din cei dintâi vor fi cei din urmă, și cei din urmă, cei dintâi *vor fi*.

Al treilea anunț al morții și al învierii Sale

10:32 Și erau pe cale, suindu-se la Ierusalim, și mergea înaintea lor Isus. Și erau stupefiați; și urmându-*L*, erau înfricoșați. Și luând la Sine, din nou, pe cei doisprezece, a început să le spună cele ce urmau să I se întâmple.

10:33 Căci iată, ne suim la Ierusalim, și Fiul Omului va fi predat marilor preoți, și cărturarilor, și Îl vor condamna la moarte, și Îl vor preda națiunilor.

10:34 Și-L vor batjocori, și-L vor biciui, și-L vor scuipa, și-L vor omorî. Și a treia zi va învia.

Cererea fiilor lui Zebedei

10:35 Și au venit la El, Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, spunând, Învățătorule, vrem ca orice vom cere să faci pentru noi.

10:36 Și El le-a zis, Ce vreți să fac Eu pentru voi?

10:37 Și ei I-au zis, Dă-ne ca unul la dreapta Ta, și unul la stânga Ta să ședem, în gloria Ta.

10:38 Dar Isus le-a zis, Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care Eu îl beau, și botezul cu care Eu sunt botezat, să fiți botezați?

10:39 Și ei I-au zis, Putem. Și Isus le-a zis, În adevăr, paharul pe care Eu *îl* beau, *îl* veți bea, și cu botezul cu care Eu sunt botezat, veți fi botezați,

10:40 dar a ședea de-a dreapta Mea și de-a stânga Mea, nu este al Meu să dau, ci acelora pentru care s-a pregătit.

10:41 Și auzind cei zece, au început să fie indignați pe Iacov și pe Ioan.

10:42 Dar Isus, chemându-i la Sine le-a spus, Știți că cei care sunt considerați conducători peste națiuni, domnesc peste ele; și cei mari ai lor exercită autoritate asupra lor.

10:43 Dar nu așa să fie între voi; ci oricine va vrea să devină mare între voi, va fi slujitorul vostru;

10:44 și oricine ar vrea să devină cel dintâi, să fie al tuturor rob;

10:45 Căci și Fiul Omului n-a venit ca să I se slujească, ci ca El să slujească, și să-*Și* dea viața Lui *ca* răscumpărare pentru mulți.

Vindecarea orbului Bartimeu

10:46 Și au venit în Ierihon; și când ieșea El din Ierihon, și ucenicii Lui, și o mulțime mare, fiul lui Timeu, Bartimeu cel orb, ședea lângă cale cerșind.

10:47 Și auzind că Isus Nazarineanul este, a început să strige, și să spună, Fiul lui David, Isuse, ai milă de mine!

10:48 Și îl certau mulți ca să tacă; el însă mult mai mult striga, Fiu lui David, ai milă de mine!

10:49 Și oprindu-Se Isus a zis ca el să fie chemat; și *l*-au chemat pe orb, spunându-i, Curaj, ridică-te, El te cheamă.

10:50 Și el, aruncându-și haina lui, sărind în sus, a venit la Isus.

10:51 Și răspunzând îi spuse Isus, Ce vrei să-ți fac? Și orbul Îi zise, Rabuni, *fă* ca să văd.

10:52 Iar Isus îi zise, Du-te, credința ta te-a salvat. Și îndată a văzut, și urmă pe Isus pe cale.

CAPITOLUL 11

Intrarea în Ierusalim

11:1 Și când se apropie ei † de Ierusalim, de Betfaghe și Betania, spre Muntele Măslinilor, El a trimis pe doi dintre ucenicii Lui;

11:2 și le-a spus, Mergeți în satul dinaintea voastră; și îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care nimeni dintre oameni *nu* s-a așezat *încă*; dezlegându-l, aduceți-*l*.

11:1 † timpul prezent

11:3 Și dacă cineva vă va zice, De ce faceți aceasta? să ziceți că, Domnul de el nevoie are; și îndată îl va trimite aici.

11:4 Și au mers și au găsit măgărușul legat la ușă, afară în piață; și l-au dezlegat.

11:5 Și unii dintre cei care acolo stăteau le-au spus, Ce faceți de dezlegați măgărușul?

11:6 Și ei le-au zis așa cum îi însărcinase Isus; și i-au lăsat.

11:7 Și au adus măgărușul la Isus; și *își* aruncau pe el hainele lor; și S-a așezat pe el.

11:8 Și mulți hainele lor și le așterneau pe cale, și alții tăiau ramuri din copaci, și *le* așterneau pe cale.

11:9 Și cei ce mergeau înainte, și cei ce urmau strigau spunând, Osana! Binecuvântat *e* Cel care vine în Numele Domnului!

11:10 Binecuvântată *e* Împărăția care vine în Numele Domnului, cea a tatălui nostru David! Osana în cele preaînalte!

11:11 Și a intrat în Ierusalim Isus, și în templu; și privind în jur la toate, târzie deja fiind ora, a plecat la Betania cu cei doisprezece.

Smochinul neroditor

11:12 Și a doua zi, pe când ieșeau ei din Betania, El a flămânzit;

11:13 Și văzând un smochin de departe, care avea frunze, a mers să vadă dacă va găsi ceva în el; și, ajungând la el, nimic nu a găsit, numai frunze, căci nu era vremea smochinelor.

11:14 Și răspunzând Isus zise smochinului †, De acum înainte, din tine, în veac nimeni rod să *nu* mai mănânce. Și au auzit ucenicii Lui.

Curățirea templului

11:15 Și au venit în Ierusalim; și intrând Isus în templu a început să dea afară pe cei ce vindeau și cumpărau în templu; și mesele schimbătorilor de bani și jilțurile celor ce vindeau porumbei *le*-a răsturnat;

11:16 și nu lăsa ca cineva să poarte vreun vas prin templu.

11:17 Și *îi* învăța, spunându-le, Nu este scris că, Casa Mea, o casă de rugăciune va fi chemată pentru toate națiunile? Voi însă ați făcut-o o peșteră de tâlhari.

11:18 Și au auzit cărturarii și marii preoți și căutau cum să-L piardă; căci le era frică de El, fiindcă toată mulțimea era uluită de învățătura Lui.

11:19 Și când seară se făcea, El ieșea afară din cetate †.

Puterea credinței

11:20 Și dimineața, trecând pe acolo, au văzut smochinul uscat din rădăcini.

11:21 Și amintindu-și Petru I-a spus, Rabi, iată, smochinul pe care l-ai blestemat s-a uscat.

11:22 Și răspunzând Isus le spuse, Aveți credință în Dumnezeu.

11:23 Căci adevărat vă spun că oricine va zice muntelui acestuia, Ridică-te și aruncă-te în mare, și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ceea ce spune se face, va avea acela † orice va zice.

11:24 De aceea vă spun, toate câte rugându-vă veți cere, să credeți că ați luat † și va fi al vostru.

11:25 Și când stați în rugăciune, să iertați, dacă ceva aveți împotriva cuiva, ca și Tatăl vostru, Cel din ceruri să vă ierte greșelile voastre.

11:26 Dacă însă voi nu iertați, nici Tatăl vostru Cel din ceruri *nu* va ierta greșelile voastre.

Autoritatea lui Isus

11:27 Și ei au venit din nou în Ierusalim. Și, în templu mergând El, au venit la El marii preoți, și cărturarii, și bătrânii.

11:28 Și I-au spus, Cu † ce autoritate acestea le faci? Și cine Ție autoritatea aceasta Ți-a dat-*o* ca acestea să le faci?

11:29 Și Isus răspunzând le-a zis, Vă voi întreba și Eu un singur lucru †, și răspundeți-Mi, și vă voi spune cu ce autoritate acestea le fac.

11:30 Botezul lui Ioan, din cer era sau de la oameni? Răspundeți-Mi.

11:31 Și calculau între ei, spunând, Dacă vom zice, Din cer, va spune, De ce atunci nu l-ați crezut?

11:32 Dar dacă vom zice, De la oameni, le era frică de popor; căci toți considerau despre Ioan că în adevăr un profet era.

11:33 Și răspunzând au spus lui Isus, Nu știm. Și Isus, răspunzând le-a spus, Nici Eu *nu* vă spun cu ce autoritate acestea le fac.

CAPITOLUL 12

Parabola viticultorilor

12:1 Și a început lor în parabole să *le* vorbească, O vie a plantat un om, și a împrejmuit-*o* cu o îngrăditură, și a săpat un teasc, și a zidit un turn, și a încredințat-o agricultorilor, și a plecat din țară.

12:2 Și a trimis la agricultori, la vreme †, un rob, ca de la agricultori să primească din roadele viei.

12:3 Ei însă luându-l l-au bătut, și *l*-au trimiseră *înapoi* fără nimic.

12:4 Și din nou a trimis la ei un alt rob; și pe acela lapidându-*l*, *l*-au rănit la cap, și *l*-au trimis *înapoi* dezonorat.

12:5 Și din nou un altul trimise; și pe acela îl omorâră, și pe mulți alții; pe unii bătându-*i*, iar pe alții omorându-*i*.

11:14 † lui
11:19 † ieșea în afara cetății
11:23 † ἔσται αυτώ: va fi lui
11:24 † a apuca cu mâinile, a primi ferm
11:28 † prin, din
11:29 † chestiune, subiect, cuvânt
12:2 † la timpul potrivit

12:6 Atunci, încă un singur fiu având, preaiubitul lui, *l*-a trimis și pe el la ei, ultimul †, spunând că, *Îl* vor respecta † pe fiul meu.

12:7 Dar acei agricultori au zis între ei, Acesta este moștenitorul; veniți, să-l omorâm, și a noastră va fi moștenirea.

12:8 Și luându-l, l-au omorît, și *l*-au aruncat afară din vie.

12:9 Deci ce va face domnul viei? Va veni și îi va pierde pe agricultori, și va da via altora.

12:10 Nici Scriptura aceasta *n*-ați citit-*o*, Piatra † pe care au respins-*o* zidarii, aceasta † a ajuns în capul unghiului.

12:11 De la Domnul a avut loc aceasta †, și este minunată † în ochii noștri.

12:12 Și căutau să-L prindă, și le era frică de mulțime; căci înțeleseseră că despre ei parabola o zisese. Și lăsându-L au plecat.

Tributul Cezarului

12:13 Și au trimis la El pe unii dintre farisei și dintre irodiani, ca să-L prindă cu vorba.

12:14 Și ei venind, Îi spun, Învățătorule, știm că adevărat ești, și nu-Ți pasă de nimeni, căci nu privești la fața oamenilor, ci în adevăr calea lui Dumnezeu *o* înveți. Se cuvine bir Cezarului să dăm, sau nu?

12:15 Să dăm, sau să nu dăm? El însă, văzându-le ipocrizia, le zise, De ce Mă ispitiți? Aduceți-Mi un dinar, ca să-*l* văd.

12:16 Și au adus. Și El le spune, Ale cui *sunt* chipul acesta și inscripția? Și ei I-au zis, Ale Cezarului.

12:17 Și răspunzând Isus le zise, Restituiți cele ale Cezarului, Cezarului, și cele ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu. Și se mirau de El.

Întrebarea saducheilor despre înviere

12:18 Și au venit niște saduchei la El, care spun că înviere nu este; și Îl întrebau, spunând,

12:19 Învățătorule, Moise ne-a scris că, dacă cuiva fratele *îi* va muri, și va lăsa soția, și copii nu va lăsa, să *o* ia fratele lui pe soția lui, și să ridice urmaș fratelui lui.

12:20 Șapte frați erau; și cel dintâi a luat-*o* de soție, și murind, nu a lăsat urmaș;

12:21 și al doilea a luat-o, și a murit, și nici el *n*-a lăsat urmaș; și al treilea la fel.

12:6 † sau: la urmă
12:6 † vor avea rușine
12:10 † λίθον, piatră, e la genul masculin în gr.
12:10 † pronumele οὗτος, el, este la masculin în gr., cu referire la λίθον, piatra respinsă
12:11 † pronumele αὕτη, ea, e la feminin în gr.
12:11 † adjectivul θαυμαστή, e acordat la feminin în gr: minunată; vs. 10-11 sunt citate din Psa 118:22-23; David era profet (Fap 2:30), și Psalmii sunt cuvinte profetice, și de aceea trebuie să ne punem întrebarea la ce anume se referă Duhul Sfânt, folosind aici genul feminin; cum acest text se găsește în Evanghelie, întrebarea își are tot interesul; „lucrare” (ἔργον, 2041) e la masculin în gr; pe de altă parte „adunare, biserică” (ἐκκλησία, 1577) e la genul feminin în gr

12:22 Și au luat-o cei șapte, și nu au lăsat urmaș. La urma tuturor a murit și femeia.

12:23 Atunci, la înviere, când vor învia, a căruia din ei *îi* va fi soție? căci cei șapte au avut-o de soție?

12:24 Și răspunzând Isus le zise, Nu pentru aceasta vă rătăciți, ne cunoscând Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

12:25 Căci, când din morți vor învia, nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii cei din ceruri.

12:26 Iar despre cei morți, că înviază, nu ați citit în cartea lui Moise, despre rug, cum i-a zis Dumnezeu, spunând, Eu *sunt* Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Isaac, și Dumnezeul lui Iacov?

12:27 El nu este Dumnezeul morților, ci Dumnezeul viilor. Voi deci, mult vă rătăciți.

Cea mai mare poruncă

12:28 Și apropiindu-se unul dintre cărturarii care îi auzise dezbătând, văzând că bine le-a răspuns, Îl întrebă, Care este cea dintâi poruncă dintre toate?

12:29 Și Isus îi răspunse, Cea dintâi dintre toate poruncile, Ascultă Israele, Domnul Dumnezeul nostru un singur Domn este.

12:30 și, Să-*L* iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău, și cu toată cugetarea ta, și cu toată tăria ta. Aceasta *e* cea dintâi poruncă.

12:31 Și a doua, asemenea ei, Să-*l* iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. Mai mare decât acestea, altă poruncă nu este.

12:32 Și Îi zise cărturarul, Bine Învățătorule, potrivit adevărului ai zis că Unul singur este Dumnezeu, și nu este altul afară de El.

12:33 Și a-L iubi din toată inima, și cu toată priceperea, și din tot sufletul, și cu toată tăria, și a-*l* iubi pe aproape ca pe sine, mai mult este decât toate arderile-de-tot și jertfele.

12:34 Și Isus, văzându-l că în mod înțelept răspunsese i-a zis, Nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu. Și nimeni nu mai îndrăznea să-L întrebe.

Al cui fiu este Hristosul

12:35 Și răspunzând Isus spunea, învățând în templu, Cum spun cărturarii că Hristosul este fiul lui David?

12:36 Căci însuși David a zis prin Duhul Sfânt, A zis Domnul Domnului meu, Șezi la dreapta Mea până când voi pune pe vrăjmașii Tăi ca așternut al picioarelor Tale.

12:37 David însuși deci Îl cheamă Domn; și de unde fiu al lui este El? Și marea mulțime Îl asculta cu bucurie.

Mustrarea cărturarilor

12:38 Și le spunea în învățătura Lui, Luați seama la cărturari, cărora le place în haine lungi să umble, și salutările în piețe,

12:39 și scaunele de seamă în sinagogi, și primele locuri la ospețe,

12:40 care devorează casele văduvelor, și de ochii lumii îndelung se roagă. Aceștia vor primi mai multă judecată †.

Văduva sărmană

12:41 Și șezând Isus chiar în fața vistieriei, privea cum mulțimea arunca bani în vistierie; și mulți bogați aruncau mult.

12:42 Și venind o singură văduvă sărmană, a aruncat doi bănuți, care fac un ban.

12:43 Și chemând la Sine pe ucenicii Lui, le spune, Adevărat vă spun că văduva aceasta - cea sărmană - mai mult decât toți a aruncat, *decât* cei ce au aruncat în vistierie;

12:44 Căci toți din prisosul lor au aruncat, ea însă din lipsa ei, tot cât avea a aruncat, întreaga ei subzistență.

CAPITOLUL 13

Dărâmarea templului și începutul durerilor

13:1 Și ieșind El din templu, Îi spune unul din ucenicii Lui, Învățătorule, privește ce fel de pietre, și ce fel de clădiri.

13:2 Și Isus, răspunzând îi zise, Vezi aceste mari clădiri? Nicidecum nu va fi lăsată piatră pe piatră care nu va fi risipită †.

13:3 Și șezând El pe Muntele Măslinilor, chiar în fața Templului, L-au întrebat în privat Petru și Iacov și Ioan și Andrei,

13:4 Zi-ne când acestea vor fi, și care *e* semnul când urmează ca toate acestea să se împlinească.

13:5 Și Isus răspunzându-le, a început să spună, Vedeți ca nu cumva cineva să vă rătăcească.

13:6 Căci mulți vor veni în Numele Meu spunând că, Eu sunt! și pe mulți vor rătăci.

13:7 Când dar, veți auzi de războaie și zvonuri de războaie, să nu vă neliniștiți, căci trebuie să aibă loc, dar nu *e* încă sfârșitul.

13:8 Căci se va ridica națiune peste națiune, și împărăție peste împărăție; și vor fi cutremure în diferite locuri, și vor fi foameți † și tulburări. Începuturile durerilor † acestea *vor fi*.

13:9 Dar luați seama la voi înșivă, căci vă vor preda în sinedrii, și în sinagogi; veți fi bătuți, și înaintea guvernatorilor și a împăraților veți fi aduși pentru Mine, ca mărturie pentru ei.

13:10 Și către toate națiunile trebuie mai întâi să fie predicată Evanghelia.

13:11 Iar când vă vor duce ca să vă predea, nu vă îngrijorați dinainte ce veți spune, nici nu meditați *la aceasta*; ci orice vi se va da în acea oră, aceea să vorbiți; căci nu sunteți voi cei ce vorbesc, ci Duhul Sfânt.

13:12 Și va preda frate pe frate la moarte, și tată pe copil; și se vor ridica copiii împotriva părinților și îi vor omorî;

13:13 și veți fi urâți de toți pentru Numele Meu; cine însă va răbda până la sfârșit, acela va fi salvat.

Urâciunea pustiirii

13:14 Când însă veți vedea urâciunea pustiirii, care a fost vorbită prin Daniel profetul, stând unde nu trebuie (cine citește să înțeleagă), atunci cei din Iudeea să fugă în munți;

13:15 și cel de pe acoperiș să nu coboare în casă, nici să nu intre ca să ia ceva din casa lui;

13:16 și cel ce la câmp va fi, să nu se întoarcă spre înapoi ca să-*și* ia haina lui.

13:17 Vai însă de cele în burtă *prunc* având †, și de cele alăptând în acele zile.

13:18 Rugați-vă dar ca să nu aibă loc fuga voastră iarna.

13:19 Căci vor fi zilele acelea necaz, așa cum nu a avut loc de felul acesta de la începutul creației pe care a creat-*o* Dumnezeu, până azi, și nicidecum nu va avea loc.

13:20 Și dacă nu Domnul ar fi scurtat zilele, nu ar fi fost salvată nicio carne. Dar datorită celor aleși pe care i-a ales El, a scurtat zilele.

13:21 Și atunci dacă cineva vă zice, Iată, aici *e* Hristosul, sau, Iată, acolo, să nu credeți.

13:22 Căci se vor scula falși-hristoși și falși-profeți, și vor da semne și miracole ca să rătăcească, dacă s-ar putea, și pe cei aleși.

13:23 Voi însă luați seama. Iată, v-am spus mai dinainte toate.

Venirea Fiului Omului

13:24 Iar în acele zile, după necazul acela, soarele se va întuneca, și luna nu va mai da strălucirea ei;

13:25 și stelele cerului vor cădea †, și puterile cele din ceruri, vor fi clătinate.

13:26 Și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori cu putere mare și glorie.

13:27 Și atunci va trimite pe îngerii Lui; și vor strânge pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.

13:28 Însă de la smochin învățați parabola. Când deja a lui ramură fragedă devine, și produce frunzele, cunoașteți că aproape vara este.

13:29 Așa și voi, când acestea le veți vedea având loc, să cunoașteți că aproape este, la uși.

13:30 Adevărat vă spun că, Nicidecum nu va trece generația aceasta până când toate acestea vor avea loc.

13:31 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nicidecum nu vor trece.

Îndemn la veghere

13:32 Însă despre ziua aceea și ora, nimeni nu știe, nici chiar îngerii cei din ceruri, nici Fiul, numai Tatăl.

12:40 † sentință
13:2 † dărâmată
13:8 † pluralul lui +foamete
13:8 † durerile nașterii

13:17 † cele însărcinate
13:25 † vor fi căzând

13:33 Vedeți, vegheați și rugați-vă căci nu știți când este vremea.

13:34 *E* ca un om plecat din patrie, lăsându-*și* casa lui, și dând robilor lui autoritatea, și fiecăruia lucrarea lui; și portarului poruncindu-*i* ca să vegheze.

13:35 Vegheați deci; căci nu știți când domnul casei vine, seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșului, sau dimineața;

13:36 ca nu cumva venind dintr-odată, să vă găsească dormind.

13:37 Iar ce vouă vă spun, tuturor spun, Vegheați!

CAPITOLUL 14

Sfat împotriva lui Isus

14:1 Și era Paștele, și Azimele după două zile. Și căutau marii preoți și cărturarii cum pe El prin viclenie prinzându-*L*, să-*L* omoare.

14:2 Spuneau însă, Nu în *timpul* sărbătorii, ca nu cumva tulburare să fie în popor.

Ungerea lui Isus în Betania

14:3 Și El fiind în Betania, în casa lui Simon Leprosul, fiind El întins la masă, a venit o femeie având un *vas de* alabastru cu mir de nard autentic, de foarte mare preț; și spărgând *vasul de* alabastru, *l*-a vărsat pe capul Lui.

14:4 Și erau unii indignați în sinea lor, și spuneau, Pentru ce pierderea aceasta de mir s-a făcut?

14:5 Căci se putea acesta vinde cu mai mult de trei sute de dinari, și să se dea sărmanilor; și vorbeau cu asprime împotriva ei.

14:6 Dar Isus a zis, Lăsați-o; de ce îi faceți necazuri? O bună lucrare a lucrat ea față de Mine..

14:7 Căci întotdeauna pe sărmani îi aveți cu voi înșivă, și oricând vreți, puteți să le faceți bine; pe Mine însă, nu întotdeauna *Mă* aveți.

14:8 Ceea ce a avut ea, a făcut: mai înainte Mi-a uns cu mir trupul pentru înmormântare.

14:9 Adevărat vă spun, oriunde va fi predicată Evanghelia aceasta în întreaga lume, și despre ce a făcut ea se va vorbi, în amintirea ei.

Trădarea lui Iuda

14:10 Și Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, a mers la marii preoți, ca să-L predea lor.

14:11 Și ei auzind, s-au bucurat, și au promis să îi dea bani; și el căuta cum la timp potrivit să-L predea.

Sărbătorirea Paștelui

14:12 Și în prima zi a Azimelor, când jertfeau paștele, Îi spuseră ucenicii Lui, Unde vrei să mergem să pregătim ca să mănânci paștele?

14:13 Și trimite doi din ucenicii Lui, și le spune, Mergeți în cetate, și vă va întâmpina un om purtând un ulcior cu apă; urmați-l.

14:14 Și oriunde va intra el, ziceți stăpânului casei că, Învățătorul spune, Unde este camera de oaspeți în care paștele cu ucenicii Mei să-*l* mănânc?

14:15 Și el vă va arăta o cameră de sus mare, așternută gata; acolo pregătiți pentru noi.

14:16 Și au ieșit ucenicii Lui și au venit în cetate, și au găsit după cum le zise; și au pregătit paștele.

Descoperirea trădătorului

14:17 Și seară făcându-se, El vine cu cei doisprezece.

14:18 Și fiind ei aplecați la masă, și mâncând, zise Isus, Adevărat vă spun că unul din voi Mă va preda, cel ce mănâncă *împreună* cu Mine.

14:19 Și ei au început să se întristeze, și să-I spună unul câte unul, Nu cumva-*s* eu? și altul, Nu cumva-*s* eu?

14:20 Iar El răspunzând le-a zis, *E* unul din cei doisprezece, cel care înmoaie cu Mine în platou.

14:21 În adevăr, Fiul Omului se duce, după cum a fost scris despre El; vai însă de omul acela prin care Fiul Omului e predat. Mai bine ar fi fost pentru el dacă nu s-ar fi născut omul acela.

Instituirea Cinei Domnului

14:22 Și pe când mâncau ei, luând Isus pâine, binecuvântând, a frânt și le-a dat. Și a zis, Luați, mâncați, acesta este trupul Meu.

14:23 Și luând paharul, mulțumind, le-a dat, și au băut din el toți.

14:24 Și le-a zis, Acesta este sângele Meu, cel al noului legământ, care pentru mulți se varsă.

14:25 Adevărat vă spun că de acum nicidecum nu voi *mai* bea din produsul viței, până în ziua aceea când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.

14:26 Și după ce au cântat laudă, au ieșit în Muntele Măslinilor.

Înștiințarea ucenicilor

14:27 Și le spune Isus că, Toți vă veți poticni în Mine în noaptea aceasta, căci e scris, Voi lovi Păstorul, și se vor risipi oile.

14:28 Dar după învierea Mea, voi merge înaintea voastră în Galileea.

14:29 Iar Petru I-a spus, Chiar dacă toți se vor poticni, totuși nu eu.

14:30 Și îi spune Isus, Adevărat îți spun că astăzi în noaptea aceasta, mai înainte ca de două ori cocoșul să cânte †, de trei ori te vei lepăda de Mine.

14:30 † să cheme

14:31 El însă și mai mult † spunea, Chiar dacă mi-ar trebui să mor împreuna cu Tine, nicidecum nu Te voi lepăda. Și la fel, de asemenea, toți spuneau.

Isus în Ghetsimani

14:32 Și au venit într-un loc al cărui nume *e* Ghetsimani; și spune ucenicilor Lui, Ședeți aici până Mă voi ruga.

14:33 Și a luat pe Petru și pe Iacov și Ioan cu Sine; și a început să Se înfioare și să Se tulbure adânc.

14:34 Și le spune, Foarte întristat este sufletul Meu, până la moarte; rămâneți aici și vegheați.

14:35 Și mergând mai înainte puțin, a căzut la pământ, și Se ruga ca, dacă posibil este, să treacă de la El *acea* oră.

14:36 Și spunea, Avva, Tată, toate *sunt* posibile pentru Tine; depărtează paharul de la Mine, *paharul* acesta; dar nu ce Eu vreau, ci ceea ce Tu *vrei*.

14:37 Și vine și îi găsește dormind; și *îi* spune lui Petru, Simone, dormi? Nu ai avut tărie o singură oră să veghezi?

14:38 Vegheați și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită. În adevăr, duhul *e* plin de ardoare, dar carnea, slabă.

14:39 Și din nou mergând, S-a rugat, același cuvânt zicând.

14:40 Și din nou întorcându-Se, îi găsește dormind, căci erau ochii lor îngreuiați, și nu știau ce să-I răspundă.

14:41 Și vine a treia oară, și le spune, Dormiți de acum și odihniți-vă. Destul; a venit ora. Iată, este predat Fiul Omului în mâinile păcătoșilor.

14:42 Ridicați-vă, să mergem. Iată, cel ce Mă predă s-a apropiat.

Arestarea lui Isus

14:43 Și îndată pe când El vorbea, vine Iuda, care era unul din cei doisprezece, și cu el o mulțime mare cu săbii și ciomege, de la marii preoți și de la cărturari și de la bătrâni.

14:44 Și *le* dăduse cel care Îl preda, un semn pentru ei, spunând, Pe Acela pe Care Îl voi săruta, Acela este; prindeți-L, și duceți-*L* sub pază.

14:45 Și venind îndată apropiindu-se de El, Îi spune, Rabi, Rabi! și Îl sărută tandru.

14:46 Și au pus pe El mâinile lor, și L-au apucat.

14:47 Iar unul dintre cei ce stăteau lângă El, scoțându-și sabia, a lovit pe robul marelui preot și i-a amputat urechea.

14:48 Și răspunzând Isus le-a zis, Ca împotriva unui tâlhar ați ieșit, cu săbii și ciomege să Mă prindeți?

14:49 În fiecare zi eram cu voi în templu, dând învățătură, și nu M-ați prins. Dar *aceasta e* ca să se împlinească Scripturile.

14:50 Și părăsindu-L, toți au fugit.

14:51 Și un anumit tânăr Îl urma, îmbrăcat cu o învelitoare de in pe *trupul* gol; și l-au apucat tinerii *aprozi*;

14:52 el însă, lăsând învelitoarea de in, gol a fugit de ei.

14:31 † lit: din preaplin

Isus înaintea sinedriului

14:53 Și *L*-au dus pe Isus la marele preot; și s-au adunat la el toți marii preoți și bătrânii și cărturarii.

14:54 Și Petru de la depărtare L-a urmat până înăuntru, în curtea marelui preot; și ședea † cu ofițerii, și se încălzea la foc.

14:55 Și marii preoți și tot sinedriul căutau împotriva lui Isus mărturie, ca să-L omoare, și nu găseau.

14:56 Căci mulți mărturiseau fals împotriva Lui, și similare † mărturiile nu erau.

14:57 Și unii ridicându-se, au mărturisit fals împotriva Lui, spunând că,

14:58 Noi L-am auzit spunând că, Eu voi dărâma templul acesta făcut de mâini, și în trei zile altul nefăcut de mâini voi zidi.

14:59 Și nici așa potrivită † *nu* era mărturia lor.

14:60 Și ridicându-se marele preot în mijloc a întrebat pe Isus, spunând, Nu răspunzi nimic? Ce aceștia mărturisesc împotriva Ta?

14:61 El însă tăcea, și nimic nu răspundea. Din nou marele preot, Îl întrebă, și Îi spune, Tu ești Hristosul, Fiul Celui Binecuvântat?

14:62 Și Isus a zis, Eu sunt; și veți vedea pe Fiul Omului șezând la dreapta puterii, și venind cu norii cerului.

14:63 Și marele preot sfâșiindu-și hainele lui, spune, Ce nevoie mai avem de martori?

14:64 Ați auzit blasfemia. Ce vi se pare? Și ei toți L-au condamnat ca fiind vinovat de moarte.

14:65 Și au început unii să-L scuipe și să-*I* acopere fața Lui și să-L bată cu pumnii și să-I spună, Profețește! Iar ofițerii palme Îi plezneau.

Tăgăduirea lui Petru

14:66 Și fiind Petru în curte, a venit una din slujitoarele marelui preot;

14:67 și văzând pe Petru încălzindu-se s-a uitat la el, spune, Și tu cu Nazarineanul Isus erai.

14:68 El însă a negat, spunând, Nu știu, nici nu înțeleg ce tu spui. Și a ieșit afară în pridvor; și cocoșul a cântat †.

14:69 Și slujitoarea văzându-l, din nou a început să spună celor ce stăteau acolo, Acesta dintre ei este.

14:70 El însă din nou a negat. Și după puțin, din nou cei care stăteau acolo spuseră lui Petru, Cu adevărat dintre ei ești, căci și galileean ești, și vorbirea ta asemănătoare este.

14:71 El însă a început să se lege cu blestem și să jure că, Nu știu pe Omul acesta de care vorbiți.

14:72 Și a doua oară † cocoșul a cântat †. Și și-a amintit Petru

14:54 † era așezat
14:56 † corecte
14:59 † corectă
14:68 † a chemat
14:72 † de-a doua
14:72 † a chemat

vorba pe care i-*o* zisese Isus, Mai înainte ca cocoșul să cânte † de două ori te vei lepăda de Mine de trei ori. Și concentrându-se *la aceasta*, plângea.

CAPITOLUL 15

Isus înaintea lui Pilat

15:1 Și îndată, de dimineață, consiliu făcând marii preoți, cu bătrânii și cărturarii și întregul sinedriu, legând pe Isus, *L*-au dus, și *L*-au predat lui Pilat.

15:2 Și L-a întrebat Pilat, Tu ești Împăratul iudeilor? Și El răspunzând îi zise, Tu spui.

15:3 Și Îl acuzau marii preoți de multe. El însă nimic nu răspundea.

15:4 Iar Pilat din nou L-a întrebat spunând, Nu răspunzi nimic? Vezi câte împotriva Ta mărturisesc ei.

15:5 Dar Isus nimic nu mai răspunse încât se mira Pilat.

15:6 Iar la sărbătoare le elibera un întemnițat pe care anume îl † cereau ei.

15:7 Și era unul chemat Baraba, *fiind* cu cei împreună-răsculați închis, care în răscoală omor înfăptuise.

15:8 Și strigând mulțimea a început să-*i* ceară *să facă* așa cum mereu le făcea.

15:9 Și Pilat le-a răspuns spunând, Vreți să vi-*L* eliberez pe Împăratul iudeilor?

15:10 Căci cunoștea că din invidie Îl predaseră marii preoți.

15:11 Dar marii preoți au stârnit mulțimea ca mai degrabă pe Baraba să le elibereze.

15:12 Și Pilat răspunzând din nou le-a zis, Ce deci vreți să fac cu Acela despre Care spuneți că este Împărat al iudeilor?

15:13 Și ei din nou au strigat, Crucifică-L!

15:14 Și Pilat le-a spus, Dar ce rău a făcut? Ei însă mai mult strigau, Crucifică-L!

15:15 Și Pilat dorind mulțimii pe plac † să-*i* facă, le-a eliberat pe Baraba, și *L*-a predat pe Isus, după ce L-a flagelat, ca să fie crucificat.

Isus batjocorit de ostași

15:16 Și soldații L-au dus înăuntrul curții, adică în pretoriu †, și au adunat toată cohorta.

15:17 Și L-au îmbrăcat în purpură și, L-au încununat ‡ împletind din spini o coroană.

15:18 Și au început să-L salute, Bucură-Te, Împărate al iudeilor!

15:19 Și Îl băteau în cap cu o trestie, și Îl scuipau și, așezându-se în genunchii se închinau Lui.

15:20 Și după ce și-au bătut joc de El, L-au dezbrăcat de purpură, și L-au îmbrăcat cu hainele Lui, și L-au dus afară ca să-L crucifice.

Răstignirea lui Isus

15:21 Și au rechiziționat un trecător, un oarecare Simon, un cirenean, care venea de la câmp, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să ridice crucea Lui.

15:22 Și L-au dus la Golgota, un loc care este tradus †, Al craniului loc.

15:23 Și I-au dat să bea smirnă amestecată cu vin, El însă n-a luat.

15:24 Și crucificându-L, au împărțit hainele Lui, aruncând sorț pentru ele, care ce să ia.

15:25 Și era ora a treia, și L-au crucificat.

15:26 Și era inscripția acuzației Lui scrisă, Împăratul iudeilor.

15:27 Și *împreună* cu El au crucificat doi tâlhari, unul la dreapta și unul la stânga Lui.

15:28 Și s-a împlinit Scriptura care spune, Și cu nelegiuiții a fost El socotit.

15:29 Și cei ce treceau Îl blasfemiau, dând din capetele lor, și spunând, Huo! Tu care dărâmi templul și în trei zile îl zidești;

15:30 Salvează-Te pe Tine Însuți, și coboară de pe cruce!

15:31 La fel și marii preoți bătându-și joc unii către alții, *împreună* cu cărturarii, spuneau, Pe alții i-a salvat; pe Sine Însuși nu Se poate salva!

15:32 Hristosul, Împăratul lui Israel, să coboare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem. Și cei crucificați împreună cu El Îl insultau.

Moartea lui Isus

15:33 Și când a venit ora a șasea, întuneric s-a făcut peste întreg pamântul †, până la ora a noua.

15:34 Și la ora a noua a strigat Isus cu glas puternic † spunând, Eloi, Eloi lama sabactani? care este tradus, Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?

15:35 Și unii din cei ce stăteau acolo, auzind, spuneau, Iată, Pe Ilie îl cheamă.

15:36 Și alergând unul, și umplând un burete cu oțet, și înfășurandu-*l* pe o trestie, I-a dat să bea, spunând, Lăsați, să vedem dacă vine Ilie să-L coboare.

15:37 Și Isus scoțând un strigăt mare, Și-a dat suflarea.

15:38 Și perdeaua templului s-a despicat în două de sus până jos.

15:39 Și văzând centurionul care stătea în fața Lui, că astfel strigând Și-a dat suflarea, a zis, Cu adevărat Omul Acesta Fiu era al lui Dumnezeu!

14:72 † să cheme
15:6 † pe care în mod precis
15:15 † lit: să dea satisfacție
15:16 † lit. care este pretoriul
15:17 ‡ 5 oc, Gen 24:47, Rut 3:3, Mat 21:33, 27:28, 27:48, Mar 15:17, 15:36, Ioa 19:29, 1Co 12:23

15:22 † explicat
15:33 † sau: țara
15:34 † lit. mare

15:40 Și erau și niște femei de departe privind, printre care era Maria Magdalena, și Maria, mama lui Iacov cel mic , și a lui Iose, și Salome,

15:41 care și când era El în Galileea, Îl urmau, și Îi slujeau, și altele multe, care se suiseră împreună cu El la Ierusalim.

Înmormântarea lui Isus

15:42 Și deja seară făcându-se, fiindcă era Pregătirea, care este înainte de sabat,

15:43 a venit Iosif cel din Arimateea, un onorabil consilier, care și el aștepta † Împărăția lui Dumnezeu; *și* îndrăznind el, a intrat la Pilat, și a cerut trupul lui Isus.

15:44 Și Pilat s-a mirat că deja murise; și chemând la sine centurionul, l-a întrebat dacă de mult a murit;

15:45 și luând cunoștință de la centurion, a dăruit trupul lui Iosif.

15:46 Și, cumpărând pânză de in, și coborându-L *de pe cruce*, *L*-a înfășurat în pânza de in; și L-a depus într-un mormânt care era cioplit în stâncă, și a rostogolit o piatră la ușa mormântului.

15:47 Și Maria Magdalena, și Maria lui Iose, priveau unde era pus.

CAPITOLUL 16

Învierea lui Isus

16:1 Și după ce a trecut sabatul, Maria Magdalena, și Maria cea a lui Iacov, și Salome, au cumpărat miresme, ca să vină să-L pomădeze.

16:2 Și foarte de dimineață, în prima *zi* a săptămânii †, ele au venit la mormânt, *pe când* răsărea soarele.

16:3 Și spuneau între ele, Cine va rostolgoli pentru noi piatra de la ușa mormântului?

16:4 Și ridicându-și privirile, au văzut că fusese rostogolită piatra; căci era extrem de mare.

16:5 Și intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în dreapta, îmbrăcat într-un costum alb; și s-au înfiorat;

16:6 iar el le spune, Nu vă înfiorați! Pe Isus Îl Căutați Nazarineanul, Cel crucificat. El a înviat! Nu este aici. Vedeți locul unde L-au pus.

16:7 Dar duceți-vă, ziceți ucenicilor Lui, și lui Petru că El merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea, după cum v-a zis.

16:8 Și ieșind degrabă, au fugit de la mormânt; și le-a cuprins tremur și uimire; și nimănui nimic nu au zis; căci erau înfricoșate.

Isus după înviere

16:9 Și după ce a înviat de dimineața, în prima *zi* a săptămânii †, S-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni.

16:10 Aceasta, mergând, a vestit celor care cu El fuseseră, *care* jeleau și plângeau.

16:11 Aceștia auzind că este viu, și *că* a fost văzut de ea, n-au crezut.

16:12 Și, după acestea la doi dintre ei care mergeau, *li* S-a arătat în alt chip, pe când se duceau la un câmp.

16:13 Acestia, mergând, au vestit celorlalți; nici pe aceștia nu *i*-au crezut.

16:14 După aceea, pe când erau aplecați la masă, lor, celor unsprezece, *li* S-a arătat, și *le*-a reproșat necredința lor și duritatea inimii, fiindcă pe cei care Îl văzuseră înviat nu *i*-au crezut.

16:15 Și le-a zis, Ducându-vă în lumea întreagă, predicați Evanghelia la toată creația.

16:16 Cine va crede și va fi botezat, va fi salvat; iar cine nu va crede va fi condamnat.

16:17 Și semne, pe cei care vor crede acestea, îi vor urma îndeaproape; în Numele Meu demoni vor scoate; limbi noi vor vorbi;

16:18 șerpi vor apuca; și dacă ceva dătător de moarte vor bea, nicidecum nu-i va vătăma; peste cei bolnavi mâinile *își* vor pune, și bine se vor face.

Înălțarea lui Isus

16:19 Astfel deci Domnul, după ce a vorbit cu ei, a fost înălțat în cer, și S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu.

16:20 Aceștia dar, plecând, au predicat pretutindeni, Domnul împreună lucrând cu ei și cuvântul întărind prin semnele care urmau. Amin.

15:43 † ην προσδεχόμενος: era așeptând
16:2 † lit. a sabaturilor
16:9 † lit. a sabatului